

føre de tre Ord: „eller andet Legemsarbejde“, saaledes at der ogsaa kunde optages Undervisning i Legemsarbejde ved Skolerne. Nu hørte jeg nok, at der i Gaar blev udtalt Tvivl om, hvorvidt det var rigtigt at vedtage noget saadant. Det ærede Medlem for Odense Amts 8de Valgkreds (Holm) dolerede over, at man vilde indføre Legemsarbejder ved Skolerne, det kunde aldrig blive til noget. Nej, selvfølgelig kan det aldrig blive til noget i den Forstand, at man kan lave store Arbejder, men jeg tror alligevel, at der kan være forskellige Arter af Legemsarbejde, som med Udbytte kunne tages op. Jeg tror ikke, at disse Skolehaver, som det ærede Medlem talte om, i alle Henseender ere saa forkastelige. Jeg tror, det kunde have sin store Betydning, om man navnlig i de yngre Klasser kunde give Børnene noget Skolehaverarbejde at udføre; i alle Tilfælde kan det ikke skade at vedtage dette Forslag her, thi det bliver jo ikke paa-budt. Viser det sig saa i Tidens Løb, at der er et eller andet Legemsarbejde, som med Nytte kan tages op, hvorfor skulde Loven saa ikke give Adgang dertil? Maa jeg i denne Forbindelse nævne, at i det ny norske Lovforslag, som blev omtalt i Gaar, og som nu er forelagt Stortinget, har man optaget Træplantning som Skolefag. Nu ligger det ganske vist ikke saa meget for os at optage dette her, men naar man har gjort det i Norge, har man vel ment, at det var noget, Tiden stillede Krav om der oppe, og som det var ønskeligt, at de unge Mennesker fik nogen Forstand paa. Jeg anfører det rent eksempelvis, fordi der ogsaa i Tidens Løb kan komme Krav op henede af lignende Art, som det kunde være ønskeligt at imødekomme; og naar Loven giver Adgang dertil, er det bedre, end om den ikke gør det.

Der er stillet Ændringsforslag om Religionsundervisningen. Det kan jeg ikke tiltræde. Jeg kan ikke tiltræde Ændringsforslaget, der gaar ud paa at tage Religionsundervisningen af Melleskolen eller af de øverste Klasser, altsaa Ungdomsskolen. Jeg er enig i, at Religionsundervisningen, navnlig i Ungdomsskolen, væsentlig skal være historisk, og det vil der sikkert ogsaa blive taget Hensyn til ved Udarbejdelsen af den kgl. Anordning om Undervisningsplanen. Det er der ikke Spor af Tvivl om. Men for mig staar det klart, at man med dette Ændringsforslag vilde rejse om dette Spørgsmaal en Strid, som vilde gøre det vanskeligt at faa Loven gennemført, saa man i Virkeligheden ikke

vilde opnaa noget. Og ret beset tror jeg, at de unge baade i Melleskolen selvfølgelig, men ogsaa i Ungdomsskolen have meget godt af at faa Undervisning i Religion, væsentligst historisk. Det beror i den Henseende saa meget paa, hvem Læreren er, selvfølgelig; det gør det nu for Resten i alle Fag, men ikke mindst ved Religionsundervisningen. Jeg kunde nævne Eksempler paa, hvorledes man ved enkelte af vore Latinske skoler har en Religionsundervisning, der er i den Grad fortrinlig, at alle Eleverne ligefrem længes efter og ønske at faa Meddelagtighed i den. Men, som sagt, mest af den Grund, at jeg frygter for, at det vilde berede Lovforslaget alt for store Vanskeligheder, er det, jeg overhovedet *slat* ikke kan indlade mig paa at ændre noget ved Lovforslaget paa det Punkt. Jeg ønsker ikke en Gang at indføre nogen Bemærkning om, at Religionsundervisningen væsentligst skal være historisk, hvad jeg ellers er enig i.

Lige saa lidt kan jeg tiltræde de Ændringsforslag, der ere opstillede om de gamle Sprog. Jeg tror ikke, man kan reformere paa den Maade, at man saa hastig bryder med det gamle og helt slaar en Streg over de gamle Sprog. Jeg tror, man maa tage det hele mere skridtvis, end det her er foreslaaet, og derfor kan jeg heller ikke gaa ind paa disse Ændringsforslag, navnlig Nr. 13.

Hvad Eksamensprøverne angaar, er der stillet Ændringsforslag om, at disse Prøver skulle være offentlige. Det er Ændringsforslagene Nr. 18, 19 og 20, der angaa Eksamensordningen. Jeg kan der tiltræde, baade at Prøverne skulle være offentlige, og at den eksaminerende Lærer skal have Opgaverne meddelt to Timer, før Eksaminationen finder Sted. Og ligeledes, at Ordet „hele“ skal udgaa af § 10, som omhandler Skolens Vidnesbyrd.

Ændringsforslaget om Latin for den ny sproglige Linie, saaledes som det er foreslaaet ordnet ved Ændringsforslagene Nr. 21 og 22, skal jeg ikke indvende noget imod, jeg tror ikke, der vil fremkomme synderlig Vanskelighed ved den Ordning, som saaledes er foreslaaet. Havde man nøjedes, alene med Ændringsforslaget Nr. 21 og blot foreslaaet at udstemme den ny sproglige Linie, maatte jeg have megen Betænkelighed herved. Men naar man tager Ændringsforslag Nr. 22 med, efter hvilket Ministeren kan tillade den enkelte Skole at kræve denne Latinprøve ogsaa af dem, der ønske at optages i den ny sproglige Linies 1ste Klasse, mener jeg ikke, at